

Θέατρο ΠΕΡΙΑΚΤΟΙ
Δελτίο Τύπου για Πολιτιστικούς Συντάκτες

Το Θέατρο ΠΕΡΙΑΚΤΟΙ παρουσιάζει, την σατιρική παράσταση

Η: ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ κουλουπου...

*Μία σύνθεση ποιημάτων του σατιρικού ποιητή Γεωργίου Σουρή,
με κεντρικό άξονα το κωμικόν του παίγνιον, Η Περιφέρεια,*

σε επιμέλεια και δραματουργική επεξεργασία του Σπύρου Κολιαβασίλη, ο οποίος έχει στην ευθύνη του και τη σκηνοθεσία.

Επίκαιρος όσο ποτέ ο Σουρής, ο Αριστοφάνης της νέας εποχής, όπως έχει χαρακτηριστεί, με στίχο εύστοχο και σατιρικό στίγμα ανεξίτηλο και διαχρονικό. Καταπιάνεται όχι μόνο με την πολιτική ζωή της εποχής του, που σε τίποτα δε διαφέρει με το σήμερα, αλλά και με ιστορικά γεγονότα, καθώς και με τα του άστεως και της καθημερινότητας μιας κοινωνίας και ενός λαού, που παραπαίει μεταξύ της ορθόδοξης ανατολής και της ευρωπαϊκής δύσης.

Για κάποιους, είναι μια **λογοτεχνική προσωπικότητα αμφιλεγόμενη**, χωρίς σταθερές θέσεις, που κολακεύει το κοινό του. Θα χαρακτηριστεί ως στιχοπλόκος ποιητής του μέσου Έλληνα και της "καφενειακής θυμοσοφίας"¹, μιας και φαίνεται να ρέπει προς την ευθυμογραφία παρά προς την υψηλή ποίηση.

Παρ' όλα αυτά, ο Σουρής, **παραμένει ένα φαινόμενο**. Μια κατηγορία από μόνος του. Μια ιδιαίτερη περίπτωση δημιουργού, που καθήλωνε το μεγάλο αναγνωστικό κοινό του για τριάντα χρόνια, με την σατιρική του εφημερίδα "Ρωμηός", η οποία ήταν απ' άκρη ως άκρη, έμμετρα γραμμένη.

Ο Σουρής θα προταθεί πέντε φορές για το βραβείο Νόμπελ.

**Ποιος είδε κράτος λιγοστό
σ' όλη τη γη μοναδικό,
εκατό να εξοδεύει
και πενήντα να μαζεύει;**

**Να τρέφει όλους τους αργούς,
νά `χει επτά Πρωθυπουργούς,
ταμείο δίχως χρήματα
και δόξης τόσα μνήματα; [...]**

¹ Δ. Δημηρούλη: Άρθρο - Γεώργιος Σουρής. Εθνικός Ποιητής Άνευ Χαρτοφυλακίου, Athens Review of Books, τχ. 86, (Ιούλ.-Αύγ. 2017)

Ταυτότητα της Παράστασης

Σαν μια σύγχρονη επιθεώρηση·

Οπου σκηνές απευθυνόμενες στο κοινό, συμπληρώνονται με παραστατικότητα.

Δραματουργική επεξεργασία - σκηνικός χώρος - σκηνοθεσία -

ηχητικός και φωτιστικός σχεδιασμός: **Σπύρος Κολιαβασίλης**

Θεατρολόγος: **Σοφία Γκίτζου**

Βοηθοί διαμόρφωσης σκηνικού χώρου και ενδυματολογίας: **Εύα Λυγνού, Ηλέτρα Λιούμη**

Παίζουν αλφαβητικά οι ηθοποιοί:

Αντρέας Βελέντζας, Βίκυ Κολτσιδά, Μαριέττα Λούμπα, Κωνσταντίνος Μακρής, Αντωνία Πίντζου, Θανάσης Τσόδουλος, Νάνσυ Χρυσικοπούλου

Πρεμιέρα

στο **BLackBOX** Σάββατο 13 Απριλίου 2024

Παραστάσεις

στο **BLACKBOX** Σαββατοκύριακα έως 28 Απριλίου και Δευτερότριτα από 13/5 - 21/5

Ωρες Παραστάσεων: Σάββατα και Δευτερότριτα 20:15 / Κυριακές 19:15

Τιμές Εισόδου

Γενική Είσοδος: 12€

Φοιτητικό - Μαθητικό - Αναπήρων - Ανέργων - Ανω των 65: 10€

Ειδικές Προσφορές για γκρουπ από 8 άτομα και πάνω.

Διάρκεια Παράστασης

75 λεπτά (χωρίς διάλειμμα).

Καταλληλότητα: 13+

Το Θέατρο τηρεί όλα τα υγειονομικά πρωτόκολλα.

Η χρήση μάσκας είναι προαιρετική.

Περίληψη

Ο δήμαρχος Απλοχέρης, πιστός υπηρέτης του κόμματος, κάνει ό,τι περνάει από το χέρι του, για να βοηθήσει τον βουλευτή Τενεκέ, να μη χάσει ούτε μία ψήφο στις επικείμενες εκλογές. Ο Τενεκές, έτοιμος να ξεπληρώσει την υποχρέωση, παραβλέπει τα "απλώματα" του Απλοχέρη, στη γυναίκα του Αφροδίτη, η οποία, κάνει ό,τι μπορεί για να ξεφύγει από το κόρτε του δημάρχου. Πέφτει όμως στη δυσμένεια της Φλώρας, της γυναίκας του Απλοχέρη, που βάζει ως σκοπό της, να τους πιάσει επ' αυτοφώρω και να διώξει κακήν κακώς τον βουλευτή με τη γυναίκα του. Τη Φλώρα, θα βοηθήσει ο Νικολής, ένας ερωτιάρης υπηρέτης, και η αρραβωνιαστικιά του η Ζαμπέτα, η έξυπνη υπηρέτρια της Φλώρας. Και όλα ξεκινούν, με την Φρανζέσκα, φίλης της Φλώρας. Που επιστρέφει απ' τη Γαλλία μετά από 10 χρόνια, και με ευχαρίστηση αναγνωρίζει την Ελλάδα, από τη λέρα και τη βρόμα στην ατμόσφαιρα.

Σκηνοθετικά

Ευσεβείς πόθοι. Με διάκενα, χασμάσθαι. Και η τεμπελιά στο καφενείο, εναρμονισμένη με την, αφ' υψηλού και παντός τύπου, κριτική. Με το ένα πόδι στη μία καρέκλα. Με το άλλο πόδι στην άλλη. Όπως και η χώρα: μισή στην ανατολή και μισή στη δύση.

Αυτή είναι με λίγα λόγια η ουσία της παράστασης που θα δείτε. Αυτή είναι και η ουσία της δικής μας σάτιρας. Εννοώ, της έχουσας ταυτότητα Ελληνική.

Οι Έλληνες γνωρίζουμε τα πάντα. Εχουμε άποψη για τα πάντα. Είμαστε οι θεματοφύλακες της γνώσης. Ξέρουμε ιστορία, γεωγραφία, τέχνη, ζωή. Στα δάχτυλα παίζουμε τη φιλοσοφία και τη θρησκεία και την ηθική. Η Ελλάδα, η μεγαλύτερη σνομπάρια. Και κάθε Έλληνας, ένας σπουδαίος είρων. Που αν ήταν βασιλιάς ή πρωθυπουργός... ή ακόμα και δικτάτορας εσχάτως, θα έκανε τα πράγματα αλλιώς.

Ο Έλληνας είναι ευφυής. Με δείκτη ευφυΐας, κληροδοτημένο ντιενείκιά, από ένα ένδοξο παρελθόν. Κρατάει τον κόσμο απ' τους όρχ@@@ς. Γιατί έχει δικούς του, μεγαλύτερους. Εξού και (ας μου επιτραπεί) η πανσπερμία δημοκρατικής συνείδησης, που διαπνέει κάθε άξιο τέκνο αυτού του έθνους. Κάθε άξιο τέκνο που - σαφώς - δεν μισεί, δεν φθονεί, δεν κλέβει, δεν κρίνει, δε φονεύει ψυχές και σώματα.

Με ύφος, λοιπόν, ειρωνικό και μεγάλης σνομπαρίας, ας παίξουμε σωστά τους ρόλους μας, ως "επτά πρωθυπουργοί" - και όχι βέβαια ηθοποιοί - που ζουν σε ένα κράτος "σ' όλη τη γη μοναδικό" πριν κομματιάσουμε, τα "της δόξης τόσα μνήματα", με ένα "ταμείο δίχως χρήματα", όπως στιχούργησε ο Σουρής.

Σπύρος Κολιαβασίλης

Θεατρολογικά

Η σάτιρα ως λογοτεχνικό και παραστατικό είδος αποτελεί την ιδιάζουσα εκείνη τέχνη που καθρεφτίζει την πραγματικότητα στις πιο στρεβλές και φαύλες εκφάνσεις της. Σάτιρα των ηθών, των χαρακτήρων, η πολιτική σάτιρα προηγείται ακόμα και του μίμου και του παντομίμου. Γλώσσα αιχμηρή, γρήγορος ρυθμός, χαρακτήρες φωτογραφία της κοινωνίας, γρήγορο μήνυμα, εύκολο γέλιο.

Η μονόπρακτη κωμωδία του Γεώργιου Σουρή, "Η Περιφέρεια" είναι απόγονος της μονόπρακτης ευρωπαϊκής κωμωδίας του 17ου αι. που ακολουθούσε τη δύσκολη ψυχολογική κατάσταση στην οποία είχε περιέλθει το κοινό μετά τη θέαση του δράματος. Η μονόπρακτη κωμωδία ερχόταν να ελαφρύνει την ψυχική διάθεση του κοινού. Το 19ο αι. η ελληνική δραματουργία έδωσε πολλές μονόπρακτες που άλλοτε δημοσιεύονταν, άλλοτε προορίζονταν για τη σκηνή. Δεν πρόκειται για έργα εξαιρετικής έμπνευσης και δημιουργίας, ο όγκος τους τα χρήζει ωστόσο άξια μελέτης.

"Η Περιφέρεια" του Σουρή που γράφτηκε και ανέβηκε το 1886 αποτελεί μία πολιτική κωμωδία με τη μορφή θεατρόμορφου διαλόγου, γραμμένη σε δεκαπεντασύλλαβο στίχο όπως συνηθιζόταν τότε, αλλά κυρίως γιατί ο ίδιος ο Σουρής είχε επηρεαστεί βαθιά από τον Αγγελο Βλάχο, τον συγγραφέα που εδραίωσε το είδος της μονόπρακτης κωμωδίας του 19ου αι. Η μεγάλη αγάπη του Σουρή ήταν ο σχολιασμός και η σάτιρα της επικαιρότητας. Εγραφε και σατίριζε την πολιτική κατάσταση της εποχής. Στην "Περιφέρεια", ο Σουρής μας κληροδοτεί έναν αξιόπιστο απόγονο της πολιτικής μονόπρακτης κωμωδίας με αριστοφανικές και μολιερικές επιρροές. Μέσα στο έργο σχολιάζει καυστικά το πολιτικό σύστημα της χώρας

εκείνης της εποχής που μαστιζόταν από φαύλες πρακτικές στο κοινοβουλευτικό σύστημα και πιο συγκεκριμένα ασχολείται με τις επικείμενες εκλογές φέρνοντας στο προσκήνιο τις πελατειακές σχέσεις, καθώς και το ήθος και την ποιότητα των ανθρώπων που διεκδικούσαν θέση στην κυβέρνηση του κράτους.

Ηθογραφεί ταυτόχρονα και σατιρίζει τον πολιτικό της εποχής ανάγοντάς τον σε τύπο, σε θεατρικό χαρακτήρα, προσομοιάζοντας τους θεατρικούς τύπους της Κομμέντια ντελ' Αρτε. Η ονοματοδοσία, ακολουθώντας την αριστοφανική και μολιερική παράδοση, τονίζει τον χαρακτήρα του ατόμου, του θεατρικού τύπου με απλό, χιουμοριστικό και επιθεωρησιακό τρόπο.

Όταν ο Σουρής και οι σύγχρονοί του έγραφαν αυτές τις πολιτικές σάτιρες, μιλούσαν ελεύθερα προστατευμένοι από το άρθρο 14 του Συντάγματος του 1864, όπου ρητώς ανέφερε ότι κάθε πολίτης ήταν ελεύθερος να εκφράσει τις απόψεις τους *"προφορικώς, εγγράφως και διά του τύπου. Ο τύπος είναι ελεύθερος. Η λογοκρισία ως και παν άλλων προληπτικών μέσων απαγορεύονται"*. Στην καθιερωμένη πια αναζήτηση του σύγχρονου θεατή ή δημιουργού που καταπιάνονται με είδη θεατρικά μιας πολύ μακρινής εποχής, αν και κατά πόσο αυτά χαίρουν διαχρονικότητας και επικαιρότητας, τι θα μπορούσαμε αλήθεια να απαντήσουμε; Σε μία χώρα όπου το Σύνταγμα προστατεύει τις ελευθερίες αλλά η κοινοβουλευτική διαδικασία ψηφίζει νόμους που το καταπατούν; Σε μια χώρα όπου ο βουλευτής της "περιφέρειας" που κατάφερε να γίνει υπουργός, και δεν ψήφισε απλώς ένα νομοσχέδιο που δυσαρέστησε τον κόσμο, όπως ο ήρωας μας, αλλά είναι υπεύθυνος για ένα απ' τραγικότερα εγκλήματα σε δομές της χώρας, εκλέγεται ξανά; Με πελατειακές σχέσεις ίσως; Πόσο διαχρονικός είναι λοιπόν ο Σουρής;

Δεν μιλάμε για διαχρονικότητα πια. Ούτε για επίκαιρη γραφή. Μιλάμε και παθογένεια και δυσλειτουργία του σύγχρονου ελληνικού κράτους απ' τη στιγμή της ίδρυσης του, που πλέον κοστίζει ζωές. Ο πολιτικάντης είναι ένας, ο θεατρικός αυτός τύπος. Ποιος τον ψηφίζει; Εσύ, θεατή;

Σοφία Γκίτζου

Βιογραφικά Στοιχεία Γεωργίου Σουρή

Ο Γιώργος Σουρής ήταν σατιρικός ποιητής. Γεννήθηκε στις 2 Φεβρουαρίου 1853 στην Ερμούπολη της Σύρου. Ο πατέρας του καταγόταν από τα Κύθηρα και η μητέρα του από τη Χίο. Ολοκλήρωσε το δημοτικό στη Σύρο και το γυμνάσιο στην Αθήνα. Τον προόριζαν για θεολόγο αλλά οι οικονομικές δυσκολίες της οικογένειάς του, τον οδήγησαν στο Ταγκαρόγκ της Ρωσίας, όπου εργάστηκε ως υπάλληλος σε κατάστημα θείου του, που εμπορευόταν σιτηρά. Ωστόσο, το πραγματικό του πάθος ήταν η συγγραφή, και αφού συνέθετε κρυφά στίχους στα μητρώα του καταστήματος για τρεις μήνες, έφυγε.

Επέστρεψε στην Αθήνα. Γράφτηκε στη Φιλοσοφική Αθηνών από την οποία ποτέ δεν αποφοίτησε: απορρίφθηκε από καθηγητή του, στο μάθημα της μετρικής. Άλλες πηγές αναφέρουν πως κόπηκε στα λατινικά.

Για να συντηρείται, παρέδιδε μαθήματα και εργαζόταν ως δημοσιογράφος. Υπήρξε συνεργάτης σατιρικών εντύπων όπως "Ασμοδαίος" του Ροΐδη, "Ραμπαγός" του Τριανταφύλλου, "Μη χάνεσαι" του Γαβριηλίδη κ.α. . Ασχολήθηκε και με το θέατρο: θα παίξει σε κάποιες ερασιτεχνικές παραστάσεις. Θα γράψει όμως και αρκετές έμμετρες κωμωδίες, που θα παιχτούν με επιτυχία, από γνωστούς θιάσους της εποχής.

Το 1881, παντρεύεται την Μαρή Κωνσταντινίδη, από τη Χίο, με την οποία θα περάσει μια ευτυχισμένη ζωή και θα αποκτήσει πέντε παιδιά.

Το 1883, σε ηλικία 30 ετών, εκδίδει την εβδομαδιαία έμμετρη σατιρική εφημερίδα του, "Ο Ρωμηός", εξολοκλήρου γραμμένη από τον ίδιο. Νονός του τίτλου, ο ποιητής Γεώργιος Δροσίνης. Η έκδοση του "Ρωμηού" θα συνεχιστεί μέχρι και το 1918. Ο "Ρωμηός" θα τον κάνει ιδιαίτερα αγαπητό και εξαιρετικά δημοφιλή.

Το σπίτι του ήταν πάντα ανοιχτό σε φίλους και άλλους ποιητές: ένα ενεργό φιλολογικό σαλόνι που έμεινε γνωστό στην ιστορία της Ελληνικής λογοτεχνίας. Ο Γιώργος Γεννάδιος γράφει: "πολλοί από τους διακριθέντας αργότερα εις τα γράμματα, εκεί μέσα ακόνισαν το πνεύμα τους και το σπίτι αυτό ήταν η φιλολογική τους κολυμβήθρα, γι αυτό η λογοτεχνία μας οφείλει εις τον Σουρή όχι μόνον το μέγα σατιρικόν του έργον, αλλά και ένα μέρος από τη σύγχρονη φιλολογική μας ζωή". Ο Αννίνος, ο Μαλακάσης, ο Νιρβάνας, ο Στρατήγης, ο Ξενόπουλος και πολλοί άλλοι είχαν απολαύσει τη φιλοξενία του ζεύγους Σουρή.

Η σάτιρα και οι κωμωδίες του, ασκούν κριτική στα κοινωνικά, πολιτικά και ηθικά ζητήματα της εποχής του. Κάποτε η σάτιρά του, θα τον οδηγήσει και σε νομικές επιπτώσεις: το 1897, αντιμετωπίζει ποινική δίωξη για το ποίημά του "Ο Φασουλής συνομιλεί με την κυρίαν Φασουλήν", με το οποίο φαίνεται να επικρίνει τη βασίλισσα Ολγα. Παρά τις προκλήσεις αυτές, ο Σουρή θα λάβει πέντε υποψηφιότητες για Νόμπελ Λογοτεχνίας κατά τη διάρκεια της ζωής του.

Αφήνει την τελευταία του πνοή στις 26 Αυγούστου 1919 στο εξοχικό του στο Νέο Φάληρο. Κηδεύεται με δημόσια δαπάνη και με τιμές στρατηγού.

Πληροφορίες

Υπεύθυνη Ενημέρωσης: Ηλέκτρα Λιούμη
Κ: 6932439586 e-mail: ilektralioumi@yahoo.gr

Θέατρο ΠΕΡΙΑΚΤΟΙ

Καραολή και Δημητρίου 5, Μαρκόπουλο, 19003, Αττική.
Τ: 2299040803 • Κ: 6980678974

www.periaktoi.gr

Ηλεκτρονική Διεύθυνση: info@periaktoi.gr

Facebook: /periaktoi/

Instagram: @periaktoi

YouTube: Periaktoi Theatre

#periaktoi

[Google map](#)

[iOS map](#)

Ευχαριστούμε! :)